

За сприяння Івана Сорочатого звели обеліск воїнам-односельцям.

У селі діють: храм Святого Дмитра Солунського ПЦУ, Пархомовецька філія Пироговецького ліцею, ДНЗ «Веселка», поштове відділення, фельдшерсько-акушерський пункт. Працює ПСП «Алагес» та агрофірма «Обрій», що обробляють понад 1200 га землі.

З 2016 року в селі діє стрілецький стенд «Крила гromу». Він обладнаний чотирма майданчиками для стрільби, а також майданчиком для тренування.

У селі є три магазини: «Щедрий кошик», «Продукти», «Все для дому».

Тут працює книгозбірня, яка у 2021 році увійшла до складу Централізованої бібліотечної системи Хмельницької міської територіальної громади як Пархомовецька бібліотека-філія № 19. Нею вже десять років завідує Тетяна Жолонковська. Книжковий фонд становить 5754 документи. Бібліотека обслуговує 500 читачів, з них майже 100 — діти. У книгозбірні працює гурток «Умілі ручки».

Активна діяльність у сфері культури проводиться й на базі Пархомовецької філії Центру культури і дозвілля с. Пироговець, якою вже багато років керує завідувач Володимир Грицишен.

Ансамбль української пісні «Калина»

Староста Володимир Чернюк з 2021 року згуртував мешканців 4 сіл старостату.

З початку російсько-української війни, захищаючи суверенітет та територіальну цілісність України, загинув житель с. Пархомівці Леонід Фуфалько.

Жителі села Пархомівці від початку війни доєднуються до збору харчів для бійців української армії, мешканців регіонів нашої держави, що постраждали від російської агресії, та для ВПО. Також плетуть маскувальні сітки, збирають матеріали для виготовлення окопних свічок, ліплять вареники.

Тож найбільше багатство села — це його люди, які тут живуть, обробляють землю, збагачують свій край трудовими й культурними здобутками.

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади
Пархомовецька бібліотека-філія №19

Храм святого Дмитра Солунського

ПАРХОМІВЦІ: історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький, 2023

Село **Пархомівці** входить до старостинського округу з центром у селі Пирогівці Хмельницької міської територіальної громади. Населення — 721 особа.

Де, як і коли засновано село Пархомівці? Виникло на початку XVII століття. До 1831 року належало князю Адаму Чарторийському.

У цьому році польські магнати розпочали заворушення проти царя, яке зазнало поразки. Учасником цих заворушень був і Адам Чарторийський, який, боячись покарання, втік за кордон. Його землеволодіння конфіскували, а село разом із належними землями перетворили у військове поселення. Мешканці села, котрі були підбурені польськими магнатами на відкритий виступ проти царя, також зазнали загального покарання: усіх було переселено в далекі й голодні херсонські степи.

Вузенькі вулиці почали знову приймати людей, та тільки вже не своїх, а з сусідніх сіл і хуторів.

За царським указом навколишні села і невеличкі поселення мали стерти з лиця землі, а на їхньому місці утворити поля. З невеликих сіл, хуторів, які губилися серед віковічних дерев, лісових масивів, зганяли людей в укрупнені села.

Сюди, на місце корінних жителів, переселяли з Пархомівни, Вацьової, Довжка, а потім з Кливачівки та з «отрубів», які не мали своєї власної назви.

Разом з переселенцями в Пархомівці прибули військові частини царської армії — це кавалерія. Село було перетворене у військове поселення, так би мовити,

створена поселянщина.

У січні 1921 року було утворено Пархомовецьку сільську Раду робітничих, селянських депутатів Летичівського повіту Подільської губернії.

Одночасно в селі здійснювалася значна робота з ліквідації неписьменності, в якій велику роль відіграли культармійці, які були розподілені по відповідних десятихатках.

Така робота проводилася також в хатах-читальнях, які були створені на кожній вулиці. Вона тривала до 1950 року.

6 липня 1941 року село було захоплено німецько-фашистськими загарбниками. Понад 90 юнаків і дівчат були вивезені до Німеччини. 24 березня 1944 року село Пархомівці звільнили.

Поряд з відбудовою колгоспних виробничих приміщень був обладнаний і примітивний колгоспний клуб. Його розмістили в сільському будинку.

В 1951 році відкрили колгоспний рідильний будинок, а згодом, в 1952, збудували нове приміщення клубу на 100-150 місць. У цьому році при клубі була створена бібліотека, фонд якої налічував лише 1000 книг. При клубі працювали гуртки: драматичний, хоролий та інші. Проводили тематичні та літературні вечори, читацькі конференції.

Село Пархомівці почало змінюватися. Замість низеньких, з солом'яними стріхами селянських хат зводили будинки. З кожним роком житлове будівництво набирало обертів. За десять років збудовано понад 50 % нових житлових будинків.

Будують і нові виробничі приміщення колгоспу (з 1960 по 1963 рр.): 4 корівники, 4 телятники, 1 вівчарник, 3 свинарники, 1 відгодівельний майданчик, 2 кормокухні, водопровід на МТФ, СТФ з водонапірною баштою, кузню з майстернею, 4 приміщення зернохосвищ, автогараж, електростанцію, зерносушу, тракторний парк, комору під зерно.

У центрі села розташована братська могила, де поховано 8 воїнів, що загинули під час звільнення села. В 1956 році збудовано пам'ятник загиблим воїнам.

1968 року в Пархомівцях відкрили восьмирічну школу, у якій працювало 18 вчителів і навчалося 222 учні. В період польових робіт функціонували дитячі ясла — садок (близько 130 дітей, 5 вихователів).

Великий внесок у розвиток села зробив Іван Сорокати́й, який з 1964 по 1985 рр. був головою правління колгоспу.

Красивим стало село! Через нього пролягла бруківка. Був збудований цегельний завод, який дав можливість зводити цегельні виробничі приміщення та будинки. За цей період побудували велику птахофабрику, яка нараховувала 10 приміщень, кормоцех та підсобні будівлі. Також була збудована молочнотоварна ферма.